

Τὸ «Σχέδιο Μέρκιουρυ» διὰ τὴν πτήση μὲ πύραυλο μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα τῶν δέκα χιλιάδων μιλίων τὴν ὥρα

γράφη τοὺς κτύπους τῆς καρδιάς. Ἡ ἐξαπόλυσις αὐτῶν τῶν ποντικῶν καὶ ἡ ἀπόπειρα τῆς ἐπαναφορᾶς τοὺς στὴ γῆ, ἐλπίζεται ὅτι θὰ γίνῃ σύντομα. Ὁ μικροσκοπικὸς θάλαμος ὅπου θὰ τοποθετηθῶν θὰ ἔχει τροφή, ἀέρα καὶ νερὸ γιὰ πέντε μέρες.

Ἀργότερα θὰ ἐξαπολυθῆ ἕνας μεγαλύτερος θάλαμος μὲ

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

σὲ ἐνενηντα μόνο λεπτά

ΔΩΔΕΚΑ ἄνθρωποι θὰ μειωθοῦν σ' ἓνα μοναδικὸ λαχεῖο, τοῦ ὁποίου ὁ πρῶτος λαχνὸς θὰ εἶναι ἓνα ἀστραπιαῖο ταξίδι γύρω ἀπὸ τὸν Κόσμο σὲ 90 λεπτά.

Τὸ ταξίδι θὰ γίνῃ σ' ἓνα πυραυλοκίνητο θάλαμο πού περιστρέφεται στὸ διάστημα μὲ ταχύτητα 18.000 μιλίων τὴν ὥρα. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Σχεδίου Μέρκιουρυ, πού φιλοδοξεῖ νὰ στείλῃ τὸν ἄνθρωπο στὸ διάστημα.

Τὸ Σχέδιο Μέρκιουρυ μπήκε στὴ δεύτερη φάση του μὲ τὴν ἐπιλογή τριάντα ἑξ ἀνδρῶν ἀπὸ μιὰ ομάδα 110 ἀνθρώπων πού εἶχε ἐκλεγεί ἀρχικὰ γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ. Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ εἶναι ὅλοι ἀπόφοιτοι ἐκπαιδευτικῶν σχολῶν τῆς στρατιωτικῆς ἀεροπορίας, εὐρίσκονται σὲ τέλεια σωματικὴ κατάσταση καὶ ἔχουν διπλώματα φυσικῶν ἐπιστημῶν ἢ μηχανικῆς. Ἡ ἡλικία τους κυμαίνεται ἀπὸ τὰ 28 ὠς 40. Οἱ περισσότεροι εἶναι παντρεμένοι καὶ ὅλοι εἶναι ἐθελονταί. Τὰ ὄνόματά τους δὲν ἔχουν ἀνακοινωθῆ.

Ἐπὶ ἑπτὰ ἑβδομάδες ὑποβάλλονται σὲ φυσικὲς πνευματικὲς καὶ ψυχολογικὲς δοκιμασίες. Οἱ τριάντα ὡς πιλότοι θὰ ὑποβληθῶν καὶ σὲ ἄλλες δοκιμασίες πού ὡς τὸ τέλος τοῦ Μαρτίου ὁ ἀριθμὸς τους θὰ περιορισθῆ σὲ δώδεκα.

ΤΟ 1960 ἢ ΤΟ 1961

Ὁ ἄνθρωπος πού θὰ πετάξῃ στὸν πρῶτό θάλαμο τοῦ διαστήματος θὰ ἐκλεγῆ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ομάδα. Τελικὰ ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς πρόκειται νὰ χειρισθῆ ἓνα τέτοιο θάλαμο γιὰτὶ τὸ σχέδιο προβλέπει τὴν ἐξαπόλυση δώδεκα ἐπηρεωμένων θαλάμων στὸ διάστημα.

Πότε θὰ συμβῆ αὐτό; Ὁ Δρ Κέϊθ Γκλένον, ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεως «ΝΑΣΑ» πού διευθύνει τὸ σχέδιο εἶναι ἐπιφυλακτικὸς.

— Δὲν θὰ γίνῃ τὸ 1959— εἶπε — ἂν καὶ προωθοῦμε τὸ πρόγραμμα ὅσο εἶναι δυνατόν γρηγορώτερα.

Ὁ Δρ Γκλένον ἐχαρακτήρισεν ὡς «εἰκασίες» τὶς ἀνεπίσημες πληροφορίες ὅτι ἡ πρῶτη ἐπηρεωμένη πτήσις στὸ

διάστημα θὰ γίνῃ «ἀργὰ τὸ 1960 ἢ ἐνωρὶς τὸ 1961» καὶ εἶπε:

— Δὲ θὰ ριψοκινδυνεύσουμε μὲ τὸ Σχέδιο Μέρκιουρυ. Πιθανὸν νὰ σκοτωθῶν ἄνθρωποι στὴν ἐξερεύνηση τοῦ διαστήματος—πολλοὶ ἔχουν χάσει τὴ ζωὴ τους στίς δοκιμαστικὲς πτήσεις τῆς ἀεροπορίας. Ἀλλὰ δὲν θὰ χαθῆ καμμιὰ ζωὴ, γιὰτὶ δὲν θὰ ἐπιχειρήσουμε τίποτε πρὶν ἐτοιμασθῶμε.

Στὸ μεταξὺ μηχανικοὶ καὶ ἐπιστήμονες ἐργάζονται γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ θαλάμου πού θὰ ἐξαπολυθῆ στὸ διάστημα σὲ ἀπόσταση 100 ἢ 150 μιλίων μὲ πύραυλο. Ἀλλὰ πρὶν ἐξαπολυθῆ στὸ διάστημα ὁ ἐπηρεωμένος θάλαμος, θὰ γίνουν δοκιμὲς ρίψεων ἀπὸ ἀερόστατα καὶ ἀεροπλάνα πού θὰ πετοῦν σὲ μεγάλο ὕψος. Ὁ θάλαμος θὰ ἔχη διάμετρο ἑπτὰ ποδῶν καὶ θὰ ἔχη σχῆμα κώνου σὰν τεράστιος σωλὴν τηλεοράσεως. Θὰ προστατεύῃ τὸν πιλότο ἀπὸ τὴν μεγάλη ταχύτητα τῆς ἀπογειώσεως καὶ τὴν ὑψηλὴ θερμοκρασία τῆς ἐπανόδου στὴ γῆινη ἀτμόσφαιρα.

Ὁ πιλότος θὰ εἶναι ξαπλωμένος στὴ βάση τοῦ θαλάμου πού θὰ βρίσκεται στὴν κορυφὴ τοῦ πυραύλου. Θὰ προστατεύεται ἀπὸ ἓνα σύστημα διαφυγῆς πού θὰ λειτουργῆ ἀστραπιαῖα καὶ θὰ τὸν ἐξακοντίξῃ μακριὰ ἀπὸ τὸν πύραυλο, ὥστε νὰ πέσῃ μὲ ἀλεξίπτωτο στὸ ἔδαφος, ἂν ὁ πύραυλος ἐκτραπῆ ἢ ἂν ἡ ἐξαπόλυσις ἀποτύχῃ.

Κανένας ἀπὸ τοὺς δώδεκα δὲν θὰ γνωρίζῃ ποῖος θὰ ἐκλεγῆ, παρὰ μονάχα τὴν τελευταία στιγμὴ.

Ἀκόμη καὶ ὅταν οἱ θάλαμοι ἐτοιμασθῶν, οἱ πρῶτοι ταξιδιώτες τοῦ διαστήματος δὲν θὰ εἶναι ἄνθρωποι. Θὰ εἶναι κατὰ πάσαν πιθανότητα τέσσερα μαύρα ποντίκια. Ἡδὴ τὰ ποντίκια αὐτὰ ἔχουν ὑποβληθῆ σὲ σκληρὲς δοκιμασίες. Ἐχουν ἐκτεθῆ σὲ ταχύτητες πενήντα φορές μεγαλύτερες ἀπὸ τὴ δύναμη τῆς βαρύτητος ἐπὶ δέκα πέντε δευτερόλεπτα. Στὴν πλάτη τους θὰ ἔχουν ἐφαρμοσθῆ ὄργανα βάρους μιᾶς δεκάρας ἤτοι μιὰ μπαταρία, ἓνας ραδιοπαικτὸς καὶ ἓνα μηχανήμα πού θὰ κατα-

ἔναν πιθηκο, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐκπαιδευθῆ νὰ τραβᾷ ἓνα μυχλὸ κάθε φορὰ πού θὰ ἀνάβῃ ἓνα φῶς ἀπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του. Τὸ φῶς θὰ ἀνάβῃ κατὰ διαστήματα στὴ διαδρομὴ τοῦ ζώου γύρω ἀπὸ τὴ γῆ μὲ ταχύτητα 18.000 μιλίων τὴν ὥρα. Τὰ σήματα αὐτὰ θὰ φανερώουν πῶς ἀντιδρᾷ ὁ πιθηκος. Δώδεκα πιθηκοὶ ἐκπαιδεύονται ἤδη γι' αὐτὲς τὶς πτήσεις.

Ὅταν ὅλες αὐτὲς οἱ προκαταρκτικὲς δοκιμὲς ἐπιτύχου, ὁ ἐπηρεωμένος θάλαμος θὰ ἐξαπολυθῆ ἀπὸ τὸ Ἀκρωτήριο Κανάβεραλ.

Θὰ κινηθῆ πρὸς τὰ ἀνατολικά γύρω ἀπὸ τὸν κόσμον σὲ ἓνα ταξίδι πού θὰ τὸν φέρῃ ἀπὸ τὴν ἡμέρα στὴ νύχτα καὶ πάλι στὴν ἡμέρα σὲ 90 λεπτά.

Ἡ ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΣΤΗ Γῆ

Ἀφοῦ συμπληρώσῃ μιὰ ἢ δυὸ διαδρομὲς γύρω ἀπὸ τὴ γῆ, ὁ θάλαμος θὰ ἀρχίσῃ τὴν κάθοδο πάνω ἀπὸ τὰ νησιά τῆς Χαβάης γιὰ νὰ φθάσῃ στὴ γῆ στὰ ἀνοικτὰ τοῦ Ἀκρωτηρίου Κανάβεραλ. Ἀλλὰ ἡ ὀργάνωσις «ΝΑΣΑ» λαμβάνει μέτρα καὶ γιὰ τὸ ἐνδεχόμενον ὁ θάλαμος νὰ προσγειωθῆ στὴν ἐνδοχώρα.

Ἡδὴ λειτουργεῖ σταθμὸς ἀνιχνεύσεως δορυφόρων στὴ Χαβάη, στὸ Σάν Ντιέγκο (Καλιφορνία), στὸ Χουάιτ Σάντς (Νέο Μεξικό) καὶ στὴν Ἀεροπορικὴ βάση Ἐγκλιν στὴν Φλόριντα. Ἀλλὰ ὑπάρχει ἓνα μεγάλο κενὸ στὸ ἡπειρωτικὸ ἔδαφος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Καὶ ἡ ὀργάνωσις θὰ δαπανῆσῃ 5.250.000 δολλάρια γιὰ νὰ καλύψῃ αὐτὸ τὸ κενὸ μὲ σταθμοὺς ραντάρ. Δὲν ἀνεκοινώθησαν ἐπίσημα στοιχεῖα γιὰ τὴ συνολικὴ δαπάνη τοῦ Σχεδίου Μέρκιουρυ, ἀλλὰ οἱ ἀνεπίσημοι ὑπολογισμοὶ κυμαίνονται μεταξὺ 75 καὶ 100 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Καὶ μετὰ τὸ Σχέδιον Μέρκιουρυ, τί θὰ γίνῃ;

Ὁ Δρ Γκλένον ἀπαντᾷ: — Ἀφοῦ ἐπιτύχουμ μὲ τὸ Σχέδιο Μέρκιουρυ καὶ ἐπαναλάβουμ τὶς ἐπηρεωμένες πτήσεις ἀρκετὲς φορές, ὥστε νὰ λυθῶν ὅλα τὰ προβλήματα, θὰ σκεφθῶμε καὶ γιὰ τὰ ταξίδια στὴ Σελήνη καὶ στοὺς πλανῆτες τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος.